

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/93/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512208016
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2512208016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Iveta Jankovičová vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. J., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov - matky: T. J., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/XX, L., adresa na doručovanie: T. L. L., B. XX, X. a otca: V. J., nar. X.X.XXXX, bytom B. XXX/XX,L., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 4. septembra 2012 č.k. 8P/92/2012-38 v časti výživného, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výživného, včítane závislého výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa maloletú T. zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletú T. od 29.6.2012 v sume 115,- Eur mesačne splatné k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Nedoplatok na zročnom výživnom v sume 237,67 Eur za obdobie od 29.6.2012 do 31.8.2012 povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 10,- Eur mesačne splatných k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s použitím § 36 ods. 1, § 62 ods. 2, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine vecne tým, že návrh matky bol podaný dôvodne, maloletá T. je od apríla 2008 v osobnej starostlivosti matky, otec sa o ňu nezaujíma, pričom matka riadne zabezpečuje starostlivosť o maloletú, preto maloletú zveril do jej osobnej starostlivosti prihliadajúc predovšetkým na jej vek a na to, že posledné štyri roky žila s matkou. S prihliadnutím na majetkové, sociálne a zárobkové schopnosti a možnosti rodičov, z ktorých matka je v súčasnosti evidovaná na úrade práce a vybavuje si dávky v hmotnej núdzi a zároveň si prácu hľadá a otec maloletej je zamestnaný u dvoch zamestnávateľov s priemerným zárobkom 388,- Eur mesačne a 75,- Eur mesačne, otcovi uložil povinnosť platiť na maloletú výživné vo výške 115,- Eur mesačne od 29.6.2012. Pri tomto rozhodovaní zohľadnil, že obom rodičom už zanikla vyživovacia povinnosť k ich synovi F., ktorý je plnoletý. Zročné výživné súd povolil otcovi zaplatiť vzhľadom na jeho súčasné príjmy v mesačných splátkach po 10,- Eur mesačne pod následkom straty výhody splátok. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s použitím § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v časti bežného a zročného výživného podal odvolanie otec maloletej a namietal, že s matkou dieťaťa sa dohodli na starostlivosti o maloletú T. a nakoľko spláca aj za matku maloletej

pôžičky, ktoré im boli poskytnuté spoločne, výživné určené súdom vo výške 115,- Eur mesačne na maloletú T. nie je schopný platiť. Nie je pravda, že by sa o dcéru nezaujímal alebo nestaral, matka maloletej s ním prerušila akýkoľvek kontakt a od roku 2011 nevedel zistiť kde sa aj s maloletou nachádza. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, keďže sa s matkou dieťaťa na výkone rodičovských práv a povinností maloletej dohodli.

Matka a kolízny opatrovník odvolanie nepodali.

Matka maloletej sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrila tak, že spolu s otcom, ktorý je jej manželom sa dohodli, že mesačne bude prispievať na maloletú sumu, ktorá bude vyhovujúca jeho podmienkam podľa jeho finančných možností, nakoľko si je vedomá, že otec maloletej spláca ich spoločný úver. O zaplatenom výživnom bude vyhotovený doklad. Na základe uvedeného žiada o zrušenie napadnutého rozsudku. Ďalším podaním doručeným súdu prvého stupňa 22.10.2012 matka svoje vyjadrenie doplnila tým, že maloletá navštevuje 3. ročník SOŠ v Hlohovci, odbor propagačná grafika, kde má zvýšené výdavky pre ňu na pomôcky. V súčasnosti poberá dávky v hmotnej núdzi 119,10 Eur. Po vzájomnej dohode s otcom maloletej sa dohodli, že otec sa bude podieľať na spoločnej starostlivosti prispievaním na jej výživu sumou 60,- Eur mesačne. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej od 18.10.2012 sumu 60,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky.

Kolízny opatrovník k podanému odvolaniu uviedol, že nie je im známa žiadna dohoda rodičov o spoločnej starostlivosti o maloletú T., ktorá by sa týkala finančných a materiálnych prostriedkov tak, ako sa na to odvoláva otec v odvolaní. Pri určení výšky výživného sa vychádzalo z príjmu oboch rodičov, ich možností a schopností a z potrieb maloletej. Určená výška výživného je v záujme maloletej. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti bežného a zročného výživného bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 1 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletej nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výživného je v celom rozsahu vecne správny a boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok pre určenie výšky výživného na maloletú T. a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

V konaní bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že rodičia maloletej sú manželia, ale nežijú spolu, preto bol daný dôvod na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Po zverení maloletej do starostlivosti matky i odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového, že primeraným možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca s prihliadnutím na možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky a na druhej strane odôvodneným potrebám maloletej, ktorá je už v období dospievania a jej bežné potreby sú navýšené o potreby potrebné k štúdiu na strednej odbornej škole, je výživné v sume 115,- Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu. Takto určené výživné spolu s prídavkami na dieťa umožní uspokojiť jeho odôvodnené potreby a zároveň na druhej strane neohrozí uspokojovanie odôvodnených potrieb otca maloletej. Správne prvostupňový súd určil i počiatok povinnosti otca platiť na maloletú výživné od 29.6.2012 tzn. od podania návrhu, kedy už stav, ktorý bol

zohľadnený súdom prvého stupňa bol aktuálny. Rovnako súd správne určil i nedoplatok na výživnom a umožnil jeho úhradu v primeraných splátkach pod následkom straty výhody splátok, čo znamená, že nezaplatením jednej splátky sa stane zročným celé plnenie. Správne rozhodol tiež o náhrade trov konania.

Čo sa týka odvolacích dôvodov otca, ktoré matka maloletej čiastočne akceptuje, z dôvodu, že otec spláca ich spoločný úver, ide v podstate o započítanie pohľadávok rodičov. Otec v odvolaní argumentuje tým, že spláca dlh (pôžičku), ktorá bola čerpaná za trvania spolužitia s matkou maloletej, čo matka uznáva. Rodičia maloletej sú stále manželmi, dlh sa teda spláca jedným z manželov za trvania manželstva. Až v prípade rozvodu manželstva rodičov, alebo iným spôsobom zrušeného bezpodielového spoluvlastníctva rodičov ako manželov, by bolo možné riešiť ich spoločné dlhy vzniknuté za trvania manželstva. Zatiaľ ide o splácanie spoločného dlhu spoločnými dlžníkmi, ktorými sú obaja rodičia. Aj keby mali rodičia voči sebe započítateľné pohľadávky, ak ide o výživné pre maloleté dieťa, Zákon o rodine v § 76 ods. 2 druhá veta započítanie voči výživnému pre maloleté dieťa nepripúšťa. Na základe uvedených dôvodov rodičmi navrhované započítanie nie je možné.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výživného ako vecne správny s použitím § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p., s použitím § 224 ods. 1 O.s.p.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.